

POZVÁNÍ KE SPOLEČNÝM MODLITBÁM

Program Týdne modliteb za jednotu křesťanů

18. – 25. ledna 2011

Vydala:

Česká biskupská konference

Ekumenická rada církví

Praha 2010
(pro vnitřní potřebu)

MODLITBY ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ V R. 2011

„Sjednocení v učení apoštolů, společenství,

lámání chleba a modlitbě“

(srov. Sk 2,42)

Papežská rada pro jednotu křesťanů

Komise pro víru a řád Světové rady církví

PŘEDMLUVA

Milé sestry a milí bratři v Ježíši Kristu, našem Pánu a Spasiteli!

Zveme Vás ke společným modlitbám za jednotu křesťanů. Tlumočíme tím pozvání, které vydává Papežská rada pro jednotu křesťanů spolu s Komisí pro víru a řád Světové rady církví pro celý svět. Ať se tedy modlitby všech křesťanů slévají v mohutný proud předkládaný našemu Pánu za záležitost, která je jistě Boží vůlí. Vždyť za ni prosil svého Otce před smrtí na kříži (viz Jan 17,21).

Víme všichni dobře, že nejednota nás, křesťanů, je pohoršení, které vydáváme světu a které rozdělenou církev činí nevěrohodnou. Víme však také dobře, že tato cesta k jednotě je nesnadná a naše síly na ni nestačí. Neblahé dědictví rozdělení, vzniklých před staletími či desetiletími přineslo zvyky a tradice, které sice na jedné straně ukazují bohatství darů, daných Pánem církvi, které ale současně s sebou přinášejí překážky, které viditelné sjednocení kolem jednoho oltáře činí pouhými lidskými silami zoufale nemožné.

Proto modlitba, se kterou se společně obracíme k Bohu s naléhavou prosbou o pomoc, je nejbezpečnějším příspěvkem na cestě k jednotě. Bez ní nebudou mít teologové a další odborníci dostatek světla a dobré vůle k společnému hledání cesty k jednotě, bez ní nebudou mít představitelé církví, odpovědní za konkrétní kroky k jednotě, dostatek pokory, odvahy a vytrvalosti v hledání vůle Boží na této cestě a bez ní především nebudou věřící všech vyznání ochotni společně dojednané a připravené kroky k jednotě přijmout.

Ale pozor, nezapomeňme na jednu nesmírně důležitou okolnost! Modlitba za jednotu není jen záležitostí jednoho či dvou týdnů a několika dalších dnů v roce, není to jen záležitost nějaké připravené kampaně (i když díky Bohu za ně), ale musí být celoživotním postojem, jednou z nejdůležitějších každodenních povinností křesťana! Připravené týdny modliteb, jako je i tento, nám mají tuto každodenní povinnost připomenout. Zároveň nám dávají příležitost a možnost se za tuto naléhavou potřebu modlit společně. A to je nesmírně důležité, neboť Pán nám dal slib, že „shodnou-li se dva z vás na zemi v prosbě o jakoukoli věc, můj nebeský Otec jim to učiní. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jméno mém, tak jsem já uprostřed nich“ (Mt 18,19-20).

Milé sestry a milí bratři, přejeme Vám, abyste při Vašich shromážděních silně zakoušeli tuto příslibenou Pánovu přítomnost. On sám ať je Vaší silou a radostí a dává Vám světlo na cestě k jednotě podle Otcovy vůle a zároveň pokoru, odvalu a vytrvalost po ní společně kráčet.

Mgr. Joel Ruml
předseda ERC v ČR

Mons. František Radkovský
delegát ČBK pro ekumenismus

OBSAH

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů	5
Biblický text.....	6
Uvedení do tématu	7
Příprava textů pro letošní týden modliteb	10
Ekumenická bohoslužba	11
Biblické úvahy a modlitby na osm dní.....	17
Doplňující modlitební texty	25
Ekumenický život v Jeruzalémě	27
Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968–2011.....	29
Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů	34

Pořadatelům Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Celoroční snaha o jednotu

Tradičním obdobím Týdne modliteb za jednotu křesťanů jsou na severní polokouli dny 18. – 25. ledna. Tato data navrhl v r. 1908 Paul Wattson, aby spojil svátky sv. Petra a sv. Pavla a tato doba tak nesla symbolický význam. Na jižní polokouli, kde leden patří do období prázdnin, využívají církve k oslavě týdne modliteb jiné dny, např. kolem Letnic (jak zněl návrh *Hnutí pro víru a řád* v r. 1926), jež mají pro jednotu církve také symbolický význam.

Jsme si vědomi této flexibility a byli bychom rádi, kdybyste předkládaný materiál chápali jako pozvání a nacházeli si celoročně čas k vyjádření toho stupně jednoty, kterého církve již dosáhly. Je to pozvání ke společné modlitbě za plnou jednotu podle vůle Ježíše Krista.

Přizpůsobení textu

Tento materiál je nabízen s předpokladem, že bude dle možností přizpůsoben potřebám místního společenství. V takovém případě je nutné vzít v úvahu místní liturgické a bohoslužebné zvyky i celý společenský a kulturní kontext. K úpravám by se mělo přistupovat ekumenicky.

Na některých místech již existují ekumenické struktury, které mohou materiál zpracovat. Doufáme, že tam, kde dosud nejsou, poslouží právě potřeba přizpůsobení textu jako podnět pro jejich vznik.

Užívání materiálu k týdnu modliteb

- Církvím a křesťanským společenstvím, která slaví týden modliteb při společném modlitebním setkání, nabízíme řád ekumenické bohoslužby.
- Církve a křesťanská společenství mohou též předkládaný materiál začlenit do vlastních bohoslužebných textů a použít modlitby z ekumenické bohoslužby, modlitby osmi dní i další texty při svých setkáních.
- Společenství, slavící týden modliteb každodenní bohoslužbou, mohou využít materiál pro jednotlivé dny.
- Ti, kdo chtějí téma týdne modliteb využít ke studiu Bible, se mohou inspirovat biblickými texty a úvahami na jednotlivé dny. Rozhovor o textu může být shrnut v modlitbě pro příslušný den.
- Ti, kdo se modlí soukromě, mohou z materiálu čerpat pro své modlitební úmysly. Posílí se tak jejich vědomí, že při modlitbě za viditelnější jednotu Kristovy církve setrvávají ve společenství s dalšími lidmi po celém světě.

Biblický text

(Sk 2,42-47)¹

⁴² Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³ Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴ Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. ⁴⁵ Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶ Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷ Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

¹ Všechny biblické texty, názvy a zkratky knih i biblická vlastní jména jsou převzaty z Českého ekumenického překladu (*Bible. Písmo svaté Starého a Nového zákona*. Praha: Česká biblická společnost 1995).

Uvedení do tématu

Jeruzalémská církev včera, dnes a zítra

Před dvěma tisíci lety zakusili Kristovi učedníci, shromáždění v Jeruzalémě, vylití Ducha svatého o Letnicích a byli spojeni v jedno jako Kristovo tělo. Křesťané všech dob a míst spatřují v této události počátek svého společenství věřících, povoláných společně hlásat Ježíše Krista jako Pána a Spasitele. Navzdory vnějším i vnitřním těžkostem, které prvotní jeruzalémská církev zakoušela, vytrvali její členové ve věrnosti a společenství při lámání chleba a modlitbách.

Není těžké si povšimnout, že život prvních křesťanů ve Svatém městě se podobá situaci církve i v dnešním Jeruzalémě. Současné společenství zakouší mnohé radosti i bolesti prvotní církve: nespravedlnost, nerovnost a rozdělení, ale i věrnost a vytrvalost a také vědomí širší jednoty mezi křesťany.

Jeruzalémské církve nám dnes představují, co to znamená usilovat o jednotu navzdory závažným problémům. Ukazují nám, že povolání k jednotě je více než pouhá slova a že nás směřuje k budoucnosti, v níž předjímáme a budujeme nebeský Jeruzalém.

Aby se tato vize stala realitou, je třeba být realistickými. Odpovědnost za rozdělení spočívá na nás, tato rozdělení totiž vznikla v důsledku našich činů. Musíme se modlit jinak a prosit Boha, aby nás proměnil a my mohli aktivně usilovat o jednotu. Umíme o ni už prosit, ale modlitba se často může stát náhražkou činů. Nebráníme snad působení Ducha svatého, protože jsme sami překážkami na cestě k jednotě? Nezabraňuje uskutečnění jednoty naše pýcha?

Pozvánku k modlitbám za jednotu dostaly letos církve celého světa z Jeruzaléma, z mateřské církve. Jeruzalémské církve jsou si vědomy vlastního rozdělení a chápou, že pro jednotu těla Kristova musí udělat víc, zvou proto všechny křesťany, aby znovu objevili hodnoty, které spojovaly první křesťanské společenství v Jeruzalémě, když věřící vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Tento úkol leží i před námi. Jeruzalémští křesťané vyzývají své bratry a sestry, aby v tomto týdnu znovu obnovili úsilí o skutečný ekumenismus, opírající se o zkušenost prvotní církve.

Čtyři prvky jednoty

Texty pro Týden modliteb za jednotu křesťanů v roce 2011 připravili jeruzalémští křesťané, kteří si jako téma zvolili Skutky 2,42: „Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ Tento text odkazuje k počátkům církve v Jeruzalémě, vyzývá k reflexi a obnově, k návratu zpět ke kořenům víry, je připomenutím doby, kdy církve byla jedna. Téma předkládá čtyři prvky, kterými se prvotní křesťanské společenství vyznačovalo a které jsou pro život křesťanů nezbytné, ať už žijí kdekoliv. Za prvé, hlásání konali apoštolové. Za druhé, důležitým znakem setkávajících se křesťanů bylo bratrské společenství (koinonia). Třetím prvkem rané církve bylo slavení eucharistie („lámání chleba“), připomínka nové smlouvy, kterou Ježíš uzavřel svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním. Čtvrtý znak představuje vytrvalá modlitba. Tyto čtyři prvky představují sloupy života církve a její jednoty.

Společenství křesťanů ve Svaté zemi chce v modlitbách za jednotu a životaschopnost církve kdekoliv ve světě dát těmto základním aspektům přední místo. Jeruzalémští křesťané zvou své sestry a bratry z celého světa, aby se připojili k modlitbě a úsilí o spravedlnost, mír a blaho všech lidí této země.

Témata osmi dní

V tématech oktávu lze rozpoznat cestu víry. Od svých počátků ve večeřadle zakouší křesťanské společenství vylití Ducha svatého, které mu umožňuje, aby rostlo ve víře a jednotě, v modlitbě a činu, a stalo se tak skutečným společenstvím vzkříšení, sjednoceným s Kristem v jeho vítězství nad vším, co nás odděluje od sebe navzájem i od něj. Jeruzalémská církev se stává majákem naděje a předzvěstí nebeského Jeruzaléma a je povolána, aby smířovala nejen naše církve, ale i všechny národy. Průvodcem na této cestě je Duch svatý, který křesťany přivádí k poznání pravdy o Ježíši Kristu a naplňuje církve zázraky a znameními, vyvolávajícími v lidech bázeň. Na své cestě se jeruzalémští křesťané shromažďují, oddaně naslouchají Božím slovu předávanému v apoštolském učení a v bratrském společenství oslavují svátostmi a modlitbou svou víru. Naplnění silou a nadějí ze Zmrtvýchvstání společně slaví vítězství nad hříchem a smrtí, aby se mohli stát pro všechny lidi nástrojem smíření a inspirací a výzvou k překonání rozdílů a nespravedlností, které je utiskují.

První den představuje prostředí mateřské církve v Jeruzalémě a jasně ukazuje její spojení s církvemi po celém světě. Připomíná nám, že raná církev svědčila o pravdě neohroženě a s odvahou, kterou potřebujeme také my, máme-li dnes usilovat o spravedlnost v Jeruzalémě i všude ve světě.

Druhý den upozorňuje na to, že společenství shromážděné o Letnicích vyrostlo z mnoha odlišných kořenů, tak jako jeruzalémská církev v sobě zahrnuje bohatou rozmanitost křesťanských tradic. Naším úkolem je dosáhnout takové jednoty, která zahrnuje všechny odlišnosti a tradice.

Třetí den zkoumá první ze základních znaků jednoty: slovo Boží, předávané učení apoštolů. Jeruzalémská církev nám připomíná, že navzdory odlišnostem nás toto učení vybízí k tomu, abychom se navzájem milovali a vytrvali ve věrnosti jedinému tělu, kterým je církev.

Čtvrtý den zdůrazňuje, že dalším projevem jednoty je sdílení. Stejně jako první křesťané, kteří měli vše společné, vyzývá jeruzalémská církev všechny bratry a sestry k tomu, aby se dělili o majetek i o svá břemena s radostí a štedrým srdcem a nikdo tak nemusel žít v nouzi.

Pátý den předkládá třetí znamení jednoty: lámání chleba, které nás sjednocuje v naději. Naše jednota jde i za svaté přijímání a musí zahrnovat také správný a etický postoj k životu, k lidské osobě a k celému společenství. Jeruzalémská církev křesťany vyzývá, aby se dnes spojili v „lámání chleba“, neboť rozdělená církev se nemůže autoritativně vyslovovat k otázkám spravedlnosti a míru.

Šestý den představuje čtvrtý projev jednoty: spolu s církví v Jeruzalémě čerpáme sílu z času stráveného v modlitbě. Zvláště modlitba Páně nás všechny, v Jeruzalémě i všude ve světě, slabé i silné vyzývá k tomu, abychom společně usilovali o spravedlnost, mír a jednotu a umožnili tak příchod Božího království.

Sedmý den nás od čtyř prvků jednoty vede dál: jeruzalémská církev radostně hlásá Vzkříšení navzdory bolesti z kříže, který musí nést. Ježíšovo zmrtvýchvstání je pro křesťany v dnešním Jeruzalémě zdrojem naděje a síly k tomu, aby pevně vytrvali ve svědectví a usilovali o svobodu a mír v Městě pokoje.

Osmý den uzavírá celou cestu výzvou, kterou nás jeruzalémské církve volají k širší službě smíření. I když křesťané dosáhnou jednoty mezi sebou, jejich práce tím nekončí. Musejí totiž dosáhnout i smíření s ostatními lidmi. V Jeruzalémě to znamená smíření s Palestinci a Izraelci, jinde jsou křesťané povoláni, aby usilovali o spravedlnost a smíření ve své situaci.

Témata jednotlivých dní byla tedy zvolena tak, aby nám nejen připomenula dějiny prvotní církve, ale také aby upozornila na to, co křesťané v Jeruzalémě zakoušejí dnes, a vyzvala nás k úvahám nad tím, jak tuto zkušenost můžeme přenést do života našich křesťanských společenství. Během modlitebního oktávu nás jeruzalémští křesťané zvou k tomu, abychom hlásali a dosvědčovali, že jednota – v tom nejplnějším smyslu slova, jako věrnost apoštolskému učení, společenství, lámání chleba a modlitbě – nám umožní, abychom společně zvítězili nad zlem, a to nejen v Jeruzalémě, ale po celém světě.

Příprava textů pro letošní týden modliteb

Počáteční práce na přípravě této brožury vykonala skupina církevních představitelů z Jeruzaléma, kteří se sešli na pozvání Světové rady církví. Místem jejich setkání se stalo *Jeruzalémské ekumenické centrum* (Jerusalem Inter-Church Centre). Všem lidem, kteří k práci přispěli, chceme poděkovat. Jsou to:

- Jeho Blaženost emeritní latinský patriarcha, Michel Sabbah,
- Jeho Milost biskup Munib Younan z Evangelické luterské církve v Jordánsku a Svaté zemi,
- Rev. Naim Ateek z Episkopální církve v Jeruzalémě a na Blízkém Východě,
- P. Frans Bouwen z Římskokatolické církve,
- Otec Alexander z řeckopřavoslavného patriarchátu v Jeruzalémě,
- P. Jamal Khader z Betlémské univerzity,
- pan Michael Bahnam ze syrského pravoslavného patriarchátu v Antiochii,
- paní Nora Karmi z Arménské pravoslavné církve,
- pan Yusef Daher z Melchitské řeckokatolické církve.

Navržený text byl dokončen během setkání mezinárodní přípravné skupiny, kterou jmenovaly *Komise pro víru a řád Světové rady církví* a *Papežská rada pro jednotu křesťanů*. Setkání proběhlo v klášteře sv. Kryštofa v Saydnaya (Sýrie). Účastníci chtějí vyjádřit svou vděčnost Jeho Blaženosti Ignáci IV., řeckopřavoslavnému patriarchovi Antiochie, dále pracovníkům patriarchátu v Damašku a Saydnaya za vřelé přijetí a štědrú pohostinnost, a také představitelům různých křesťanských tradic za podporu a povzbuzení.

Ekumenická bohoslužba

„*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se*“ (Sk 2,42).

Letošním tématem jeruzalémské církve zvou křesťany, aby se na chvíli zastavili a uvažovali nad svým vztahem k mateřské církvi v Jeruzalémě, což jim umožní podívat se novým způsobem i na svou vlastní situaci. Právě z jeruzalémského společenství se zrodily všechny další komunity a místní pozemské společenství je předobrazem nebeského Jeruzaléma, kde budou všichni lidé shromážděni kolem trůnu Beránkova ve věčné chvále a klanění se Bohu.

Jeruzalémští křesťané vybízejí všechna ekumenická shromáždění, aby v roce 2011 rozjímala nad významem vytrvalosti v apoštolském učení, společenství, lámání chleba a modlitbě. I když je nás mnoho, právě tyto prvky nás sjednocují v jediném Kristově těle. Jeruzalémské církve prosí, abychom na ně v jejich nejisté situaci pamatovali a modlili se za spravedlnost a mír ve Svaté zemi. Předkládaná ekumenická bohoslužba má za cíl vyzvednout základní rozměr každého křesťanského svědectví, kterým je láska ve službě radostné zvěsti o smíření s Bohem, s lidstvem i s celým stvořením.

Řád bohoslužby

Bohoslužba se skládá ze: I) *zahájení*, II) *bohoslužby slova*, III) *modlitby pokání a pokoje*, IV) *litaní za jednotu křesťanů*, a V) *vyslání*.

I.) Zahájení

S ohledem na místní zvyklosti je možné přinášet během *vstupního zpěvu* vhodné symboly a umístit je před shromážděný lid. Po *úvodním dialogu* může předsedající *přivítat* přítomné věřící i představitele jednotlivých církví.

Shromáždění je poté vyzváno, aby se připravilo ke slavení a k Boží chvále zvoláními a litanickou modlitbou podle tradičního východního vzoru.

II.) Bohoslužba slova

Ústřední, bodem bohoslužby je čtení ze Skutků apoštolských, ostatní části mu byly přizpůsobeny. Výběrem textu ze Skutků chtěl jeruzalémský přípravný výbor zdůraznit, že myšlenka věrnosti apoštolskému učení a společného sdílení všech věcí je pro jednotu křesťanů klíčová. Homilie může tato témata rozvinout a také připomenout, že křesťané celého světa mají modlitbou podporovat své bratry a sestry, kteří radostnou zvěst o lásce předávají ve Svatém městě.

Po homilii může následovat chvíle rozjímání buď v tichu, nebo za doprovodu hudby. Je také možné konat sbírku na pomoc křesťanům a církevním institucím jako jsou školy či nemocnice a výtěžek pak vhodné církevní organizaci poslat.

III.) Modlitba pokání a pokoje

Během této modlitby se může konat symbolický úkon.

První varianta: Po každém vyznání hříchů se zhasne jedna ze svící, které byly přineseny ve vstupním průvodu a umístěny v čele bohoslužebného prostoru. Na konci tak zůstane hořet jen svíce se symbolem Krista nebo paškál, zhasnou se i všechna ostatní světla. Před pozdravením pokoje se shromážděným rozdají malé svíčky. Pozdravení pokoje probíhá v pološeru a po něm následuje vyznání víry, k němuž lze použít text nicejského nebo apoštolského kréda či

jiné tradiční vyznání. Zhasnuté svíce se postupně zapalují od hořícího paškálu během litaní za jednotu křesťanů. Na závěr jsou účastníci vyzváni, aby si rozdané svíčky odnesli domů a zde je zapalovali každý večer během týdne modliteb za jednotu. Mohou je také umístit za okna svých domovů jako symbolické pokračování modlitební vigilie a připomínku křesťanů, kteří ve Svaté zemi i všude jinde trpí pro svou víru.

Druhá varianta: Před bohoslužbou připraví skupina, složená např. z dětí nebo mladých lidí, na větší kusy rozstříhaný obraz Krista, kříže, kostela nebo jakýkoliv vhodný symbol jednoty. Zástupci shromážděných společenství pak během litaní za jednotu křesťanů přinášejí jednotlivé díly obrazu a kladou je do rámu, umístěného v čele bohoslužebného prostoru. Hotový obraz představuje jednotu všech v jednom těle Kristově, jednotu zahrnující rozmanitost darů, která je velikým Božím darem církvím.

Třetí varianta: Členové shromáždění přinášejí při každé větě vyznání hříchů trochu kadidla jako symbol Božího milosrdenství, které překrývá naše hříchy, a Boží milosti, která nás uzdravuje. Do středu bohoslužebného prostoru nebo poblíž místa, odkud se čtou biblické texty, se umístí nádoba s rozpálenými uhlíky. Při každé prosbě pak lektor nebo někdo z přítomných nasype trochu kadidla na uhlí. Tento úkon symbolizuje ochotu shromáždění uznat své hříchy a přijmout Boží milosrdenství.

IV.) Litanie za jednotu křesťanů

Inspirací pro tyto prosby se stala situace jeruzalémských církví. Každé místní společenství proto může přidat vlastní prosby na základě situace, v níž se nachází, a ukázat tak, jak usiluje o překonání rozdílů a nalezení plné a viditelné jednoty. Litanie přednáší předsedající nebo lektor a shromáždění na každou prosbu odpovídá. Prosby uzavírá modlitba Páně, kterou se každý může modlit ve svém jazyce nebo v aramejštině, jazyce některých křesťanů žijících i dnes ve Svatém městě.

V.) Vyslání

Shromáždění vyprošuje Boží požehnání pro své členy, kteří jsou poslání, aby se stali posly radostné zvěsti o smíření. Bohoslužbu uzavírá vhodný zpěv.

ŘÁD BOHOSLUŽBY

P: předsedající, V: všichni, L: lektor

I.) Zahájení

Zpěv

Úvodní dialog

P: Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

V: Amen.

P: Od všech jeruzalémských křesťanů věřícím shromážděným v N v Bohu Otci a v Pánu Ježíši Kristu: Milost vám a pokoj (1 Te 1,1).

V: Bohu díky.

Přivítání

P: Slitovný a milující Bože, stvořil jsi nás podle své podoby.

V: Chválíme tě a děkujeme ti.

P: Scházíme se v tvém jménu a chceme tě prosit, abys obnovil jednotu všech, kdo vyznávají tvého Syna Ježíše Krista jako Pána a Spasitele celého lidstva.

V: Vyslyš nás, Bože, a smiluj se nad námi.

P: Pomáhej nám v našich slabostech a posiluj nás svým svatým Duchem.

V: Sešli svého Ducha a sjednot' nás.

P: Modleme se k Pánu:

L: Kyrie, Kyrie eleison.

P: Nejmilostivější Bože, skrze své proroky jsi oznámil,

že Jeruzalém se stane domovem a matkou pro mnohé národy.

Vyslyš naše prosby za to, aby se toto město tvého navštívení stalo pro všechny lidi místem, kde budou s tebou přebývat a navzájem se setkávat v pokoji. Pána prosme:

L: Kyrie, Kyrie eleison.

P: Milosrdný Bože, kéž tvůj životodárný Duch pohne se všemi lidskými srdci. Kéž zmizí překážky, které nás rozdělují, a rozplyne se nedůvěra a nenávisť, aby byl tvůj lid uzdraven ze všech rozdělení a mohl žít ve spravedlnosti a pokoji. Pána prosme:

L: Kyrie, Kyrie eleison.

P: Milující Bože, vyslyš naše modlitby za své svaté město, Jeruzalém.

Ukonči jeho utrpení a sjednot' je. Učiň z něj opět svůj domov, město pokoje

a světlo všech národů. Dej, ať mezi všemi jeho obyvateli vládne harmonie. Pána prosme:

L: Kyrie, Kyrie eleison.

P: Otevři náš sluch a naše srdce svému slovu a pomoz nám, abychom je věrně žili ve všem, co konáme a říkáme, ke slávě tvého jména a pro šíření tvého království, ó Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu svatý.

V: Amen.

II.) Bohoslužba slova

P: Pozorně naslouchejme slovům moudrosti.

Starozákonní čtení: Gn 33,1-4 nebo Iz 58,6-10

Žalm: Ž 96,1-13

V: Zpívejte Hospodinu píseň novou, dobrořečte jeho jménu.

(nebo jiný text vycházející z žalmu 96)

L: verše 1, 2 a 3

L: verše 4, 5 a 6

L: verše 7, 8 a 9

L: verše 10, 11 a 12a

L: verše 12b a 13

Novozákonní čtení: Sk 2,42-47

Aleluja *(zpívané)*

Evangelium: Mt 5,21-26

Aleluja *(zpívané)*

Homilie / Kázání

Hymnus

III.) Modlitba pokání a pokoje

P: Spolu s jeruzalémskými církvemi se modleme k Pánu.

S vědomím, že věřící vytrvale naslouchali učení apoštolů a byli spolu, vyznáváme, že jsme nedokázali setrvat ve věrnosti a společenství. Pána prosme:

V: Pane, smiluj se.

P: Spolu s jeruzalémskými církvemi se modleme k Pánu.

S vědomím, že se všech zmocnila bázeň a viděli mnoho zázraků a znamení, vyznáváme, že jsme ve svém středu nedokázali nacházet slávu tvého díla. Pána prosme:

V: Pane, smiluj se.

P: Spolu s jeruzalémskými církvemi se modleme k Pánu.

S vědomím, že všichni, kteří uvěřili, měli všechno společné a pomáhali potřebným, vyznáváme, že lpíme na majetku na úkor chudých. Pána prosme:

V: Pane, smiluj se.

P: Spolu s jeruzalémskými církvemi se modleme k Pánu.

S vědomím, že věřící trávili mnoho času na modlitbách a po domech lámali chléb s radostí a upřímným srdcem, vyznáváme, že nám schází láska a štědrost. Pána prosme:

V: Pane, smiluj se.

Příslib Božího odpuštění

P: Tak je psáno u proroka Jóela: „Stane se v posledních dnech, je výrok Hospodinův, že vyleji svého ducha na každé tělo, a každý, kdo vzývá Hospodinovo jméno, se zachrání.“ Čekáme na příchod Páně s jistotou, že v Kristu můžeme dojít odpuštění, obnovy a nového sjednocení.

Pozdravení pokoje

P: Kristus je náš pokoj. Usmířil nás s Bohem v jednom těle na kříži. V jeho jménu se setkáváme a máme účast na jeho pokoji. Pokoj Páně ať zůstává vždycky s vámi.

V: I s tebou.

Vyznání víry

(apoštolské, nicejsko-cařihradské nebo jiná vhodná forma)

Zpěv

IV.) Litanie za jednotu křesťanů

P: V Kristu je svět usmířen s Bohem a toto poselství o smíření nám Bůh svěřil.
Jako vyslanci Kristova smírného díla prosme Boha:

P: Když se navzdory svým odlišným tradicím modlíme společně,

V: Bože svatý, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

P: Když navzdory rozdílu v jazyce nebo kultuře čteme společně Biblii,

V: Bože zjevující se, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

P: Když posilujeme přátelské vztahy mezi židy, křesťany a muslimy,
když bojíme zdi lhostejnosti a nenávisti,

V: Bože milosrdný, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

P: Když usilujeme o spravedlnost a solidaritu, když od strachu přecházíme k důvěře,

V: Bože posilující, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

P: Když nás utrpení válek a násilí, nespravedlnosti a nerovnosti, nemocí a předsudků,
chudoby a beznaděje přibližují Kristovu kříži i jednoho k druhému,

V: Bože zraněný, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

P: Spolu s křesťany ve Svaté zemi jsme i my svědky Kristova narození v Betlémě,
působení v Galileji, jeho smrti a vzkříšení i seslání Ducha svatého v Jeruzalémě.
Když toužíme po míru a spravedlnosti v jistotě a naději na tvé království,

V: Bože trojjediný, jenž nás sjednocuješ,
dej, ať se naše jednota zjevuje světu a přináší mu uzdravení.

Modlitba Páně

(Každý se modlí ve svém mateřské jazyce.)

V.) Vyslání

Shromáždění vyprošuje Boží požehnání pro všechny přítomné, kteří jsou vysláni jako hlasatelé radostné zvěsti o smíření. Bohoslužbu může uzavřít vhodný zpěv.

P: Ať vás Otec, jenž vždy věrně dostojí slibům a nikdy neodmítne svou pomoc, neustále podpírá v úsilí o spravedlnost a překonání všech rozdílů.

V: Amen.

P: Ať vám Syn, jenž svým narozením, službou, smrtí a vzkříšením posvětil Svatou zemi, přinese vykoupení, smíření a pokoj.

V: Amen.

P: Ať Duch, jenž shromáždil vjedno první věřící v Jeruzalémě, sjednotí i vás ve věrnosti apoštolskému učení, společenství, lámání chleba a modlitbě, a ať vás nadchne k tomu, abyste hlásali a žili evangelium.

V: Amen.

P: Ať vám jediný Bůh, Otec, Syn i Duch, žehná a chrání vás, když světu hlásáte radostnou Boží zvěst.

V: Bohu díky.

Požehnání

V: Požehnání Boha pokoje a spravedlnosti,
požehnání Syna, jenž roní slzy nad utrpením světa,
i požehnání Ducha, jenž nás nabádá ke smíření a naději
kež s námi zůstává nyní i na věky.

Amen.

Závěrečný zpěv

Biblické úvahy a modlitby na osm dní

První den: Jeruzalémská církev

Jl 2,21-22.28-29	„Vyleji svého ducha na každé tělo.“
Ž 46	„Bůh je v jeho středu.“
Sk 2,1-12	„Když nastal den letnic.“
J 14,15-21	„Duch pravdy.“

Komentář

Putování letošním Týdnem modliteb za jednotu křesťanů zahajujeme v Jeruzalémě v den Letnic, kdy se začíná i pout' celé církve.

Téma tohoto týdne zní: „Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ Nevyjádřený podmět „oni“ označuje prvotní jeruzalémskou církev, která se zrodila v den Letnic, když Přímluvce, Duch svatý, sestoupil na první věřící, jak to slíbil Bůh skrze proroka Jóela i Pán Ježíš v noci před svým utrpením a smrtí. Všichni, kdo žijí v kontinuitě s Letnicemi, udržují i kontinuitu s prvotní jeruzalémskou církví a jejím představeným, sv. Jakubem. Tato církev je matkou nás všech a představuje tak obraz či ikonu jednoty křesťanů, za kterou se v tomto týdnu modlíme.

Podle starobylé východní tradice se posloupnost v církvi projevuje jako kontinuita s prvním křesťanským společenstvím v Jeruzalémě. Jeruzalémská církev dob apoštolských je spojena s jeruzalémskou církví v nebi, která se stává obrazem všech křesťanských církví. Znamením kontinuity s jeruzalémskou církví je pro všechny církve to, zda se drží „prvků“ charakterizujících první křesťanské společenství, tedy naslouchání apoštolskému učení, společenství, lámání chleba a modlitby.

Církev v dnešním Jeruzalémě si kontinuitu s apoštolskou církví udržuje zejména díky svědectví pravdě, za které platí nemalou cenu. Její svědectví evangeliu a boj s nerovností a nespravedlností nám připomínají, že modlitbu za jednotu křesťanů nelze oddělit od modlitby za mír a spravedlnost.

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, tys velikou mocí a darem svého Ducha shromáždil v Jeruzalémě první křesťany, aby se postavili pozemské moci římské říše. Dej, ať podle jejich příkladu i my všichni s odvahou hlásáme a žijeme radostnou zvěst o smíření a pokoji všude tam, kde vládne nerovnost a nespravedlnost. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, jenž nás osvobozuje z pout hříchu a smrti. Amen.

Druhý den: Mnoho údů v jednom těle

Iz 55,1-4	„Pojďte k vodám.“
Ž 85,8-13	„Ano, jeho spása je blízko.“
1 K 12,12-27	„Byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo.“
J 15,1-13	„Já jsem pravý vinný kmen.“

Komentář

Jeruzalémská církev ve Skutcích apoštolských je i dnes vzorem jednoty, o kterou usilujeme. Připomíná nám, že modlitba za jednotu křesťanů není jednotvárná, protože jednotu od počátku charakterizuje bohatá rozmanitost. Jeruzalémská církev je vzorem či ikonou jednoty v mnohosti.

Text Skutků apoštolských o Letnicích vypráví, že v Jeruzalémě byli toho dne shromážděni lidé všech jazyků a kultur starověkého světa ze Středomoří i odjinud. Ti všichni slyšeli, jak se jim hlásá evangelium v jejich rozmanitých jazycích a působením Petrova kázání se spojili v pokání, křtu a vylití Ducha svatého. Jak později napíše sv. Pavel, „my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem.“ Není to uniformní skupina lidí, kteří stejně smýšlejí, mají společnou kulturu i jazyk a kteří jsou sjednoceni v apoštolském učení a společenství, ale skupina bohatá a rozmanitá, jejíž rozdíly mohou snadno vyvolat spory. Tak došlo i k neshodám mezi helénisty a křesťany z židovství v otázce údajného zanedbávání řeckých vdov, jak o tom vypráví sv. Lukáš ve Skutcích 6,1. Navzdory těmto rozporům však byla jeruzalémská církev jednotná jako celek a zároveň sjednocena se zmrtvýchvstalým Pánem, jenž řekl: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“

Bohatá rozmanitost charakterizuje i dnes církev v Jeruzalémě stejně tak jako po celém světě. V Jeruzalémě se může snadno zvrhnout ve spor, podněcovaný nepřátelským politickým ovzduším. Ale tak jako v prvotní církvi nám jeruzalémští věřící i dnes připomínají, že jsme údy jednoho těla, že tvoříme jednotu v mnohosti. Starobylé tradice nás učí, že mnohost i jednota existují také v nebeském Jeruzalémě. Připomínají nám, že odlišnost a rozmanitost nejsou totéž jako rozdělení a nejednota a že jednota křesťanů, za kterou se modlíme, skutečnou rozmanitost vždy zachovává.

Modlitba

Bože, ty jsi pramenem všech rozmanitých podob života, ty voláš církev, tělo Kristovo, aby byla sjednocena v lásce. Dej, ať se stále hlouběji učíme znát jednotu v mnohosti, společně usilujeme o to, abychom hlásali a budovali království tvé nesmírné lásky směřující ke všem lidem a jsme přitom jeden druhému vždy a všude nablízku. Kéž nikdy nezapomínáme, že Kristus je zdrojem našeho společného života. Prosíme o to v jednotě s tvým Duchem. Amen.

Třetí den: Věrnost apoštolskému učení nás sjednocuje

Iz 51,4-8	„Můj lide, naslouchej mi!“
Ž 119,105-112	„Světlem pro mé nohy je tvé slovo.“
Ř 1,15-17	„Touha zvěstovat evangelium.“
J 17,6-19	„Zjevil jsem tvé jméno.“

Komentář

Podle Skutků apoštolských jeruzalémská církev vytrvale poslouchala učení apoštolů i navzdory velké rozmanitosti jazyků a kultur jejích členů. Apoštolské učení zahrnuje svědectví o životě, hlásání, působení, smrti a zmrtvýchvstání Pána Ježíše, nauka, kterou sv. Pavel nazývá jednoduše „evangelium“. Toto učení apoštolů představuje i sv. Petr během svého kázání o Letnicích. Když cituje proroka Jóela, propojuje církev s biblickým příběhem Božího lidu a přivádí nás tak k vyprávění o samotných počátcích stvoření.

Boží slovo nás spojuje a sjednocuje navzdory všem rozdílům. Učení apoštolů, dobrá zpráva ve své plnosti, stálo také v srdci jednoty v mnohosti prvotní církve v Jeruzalémě. Tamní křesťané nám i dnes připomínají, že první církev nespojovalo pouze „učení apoštolů“, ale i ta skutečnost, že je věřící „vytrvale poslouchali“. Tuto vytrvalost zaznamenává také sv. Pavel, když o evangéliu mluví jako o „moci Boží ke spasení“.

Prorok Izajáš nám připomíná, že Boží nauku nelze oddělit od Boží spravedlnosti, která „svítne všem lidem.“ Podobně hovoří i žalmista: „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku. Tvá svědectví budou mým dědictvím věčně, z nich se veselí mé srdce.“

Modlitba

Bože světla, vzdáváme ti díky za to, že jsi nám pravdu zjevil v Ježíši Kristu, svém živém Slově, které jsme přijali skrze apoštolské učení, hlásané nejprve v Jeruzalémě. Kéž nás tvůj svatý Duch neustále posvětčuje v pravdě tvého Syna, abychom ve spojení s ním upevňovali svou vytrvalou oddanost Slovu a společně sloužili tvému království v pokoře a lásce. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Čtvrtý den: Sdílení, projev naší jednoty

Iz 58,6-10	„Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému?“
Ž 37,1-11	„Doufej v Hospodina, konej dobro.“
Sk 4,32-37	„Měli všechno společné.“
Mt 6,25-34	„Hledejte především Boží království.“

Komentář

Projevem kontinuity s apoštolskou církví v Jeruzalémě je vytrvalé naslouchání učení apoštolů, společenství, lámání chleba a modlitba. Dnešní jeruzalémská církev nám však připomíná, že existuje i praktický důsledek, a tím je *sdílení*. Skutky apoštolské jednoduše uvádějí, že „všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval“ (Sk 2,44-45). Dnešní čtení ze Skutků spojuje toto radikální sdílení s mocným „svědectvím apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše“ a dodává: „Na všech spočívala veliká milost.“ O něco později budou moci římsí pronásledovatelé církve jen poznamenat: „Pohleďte, jak se milují.“

Toto sdílení prostředků charakterizuje život křesťanů v Jeruzalémě i dnes. Je znakem jejich kontinuity s prvními křesťany, znamením a výzvou pro všechny církve. Spojuje hlásání evangelia, slavení eucharistie a bratrské společenství křesťanů s radikální rovností a spravedlností pro všechny. A do té míry, nakolik je toto sdílení svědectvím o vzkříšení Pána Ježíše a projevem kontinuity s apoštolskou církví v Jeruzalémě, je i znamením naší vzájemné jednoty.

Jsou mnohé způsoby, jak se dělit s druhými. Existuje radikální sdílení apoštolské církve, kde nikdo nebyl ponechán v nouzi. Je i vzájemné sdílení břemen, zápasů, bolestí a utrpení. Je možné sdílet i radosti a úspěchy druhého, jeho požehnání a uzdravení. Lze sdílet i dary a porozumění odlišným církevním tradicím navzdory vzájemnému rozdělení a dojít tak až k „ekumenické výměně darů“. Toto štědré sdílení je praktickým důsledkem vytrvalého naslouchání učení apoštolů a společenství, je to důsledek naší modlitby za jednotu křesťanů.

Modlitba

Bože spravedlnosti, tvé dary nemají konce. Děkujeme ti, že nám dáváš vše, co potřebujeme, abychom se mohli sytit, oblékat a bydlet. Chraň nás před hříšným a sobeckým hromaděním a povzbuzuj nás, abychom se stávali nástroji lásky, dělili se o vše, co nám dáváš, a svědčili tak o tvé štědrosti a spravedlnosti. Jako Kristovy následovníky nás veď k tomu, abychom společně působili všude tam, kde je nouze: kde jsou rodiny vyháněny z domovů, kde slabí trpí rukama mocných, kde bída a nezaměstnanost ničí životy. Prosíme o to ve jménu Ježíše a v jednotě s Duchem svatým. Amen.

Pátý den: Lámát chléb naděje

Ex 16,13b-21a „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“

Ž 116,12-14.16-18 „Tobě obětuji oběť díků.“

1 K 11,17-18.23-26 „To čiňte na mou památku.“

J 6,53-58 „To je ten chléb, který sestoupil z nebe...“

Komentář

Od dob prvotní církve v Jeruzalémě až podnes je „lámání chleba“ ústředním bodem všech křesťanů. Dnešní jeruzalémští křesťané v něm vidí symbol přátelství, odpuštění a závazku vůči druhému. Lámání chleba nás vyzývá, abychom usilovali o jednotu, která by byla proroctvím pro svět sužovaný rozdělením. Každého z nás tento svět utvářel a my v něm máme nyní působit. Při lámání chleba se stáváme prorockými posly naděje pro celé lidstvo.

I my dnes lámeme chléb „s radostí a s upřímným srdcem“. Každé slavení eucharistie je však pro nás zároveň bolestnou připomínkou nejednoty. Během pátého dne modliteb za jednotu se jeruzalémští křesťané shromažďují ve večeradle, v místě Poslední večeře. I když spolu neslaví eucharistii, lámou chléb naděje.

Této naději se učíme, když Bůh vstupuje do pustin naší nespokojenosti. Kniha Exodus vypráví, jak odpověděl na reptání lidu, který osvobodil: dal lidem vše, co potřebovali, nic více a nic méně. Mana v poušti je Božím darem, který nelze hromadit do zásoby ani mu plně rozumět. Je to chvíle, o které mluví i žalm, okamžik, kdy je třeba vzdávat díky Bohu za to, že „rozvázal naše pouta.“

Sv. Pavel upozorňuje, že lámát chléb neznamena jen slavit eucharistii, ale především být lidem Eucharistie – stát se Kristovým tělem ve světě. V tomto kontextu (1 Kor 10-11) slouží dnešní krátké čtení jako připomínka toho, jak má křesťanské společenství žít: spojení s Kristem, jenž vymezuje správné chování v obtížných situacích světa, a vedení skutečností, že žijeme s ním. Žijeme tak, abychom vše konali „na jeho památku“.

Jako lid, který láme chléb, jsme i lidem věčného života, života v plnosti, jak nás učí čtení z evangelia sv. Jana. Slavení eucharistie nás vyzývá k rozjímání nad tím, jak se na nás, žijeme-li v naději navzdory obtížím, den co den projevuje onen nesmírný dar života. I přes všechny své každodenní problémy svědčí jeruzalémští křesťané o tom, jak se lze radovat a mít naději.

Modlitba

Bože naděje, chválíme tě za dar Poslední večeře, při níž se v Duchu svatém setkáváme s tvým Synem Ježíšem Kristem, živým chlebem, který sestoupil z nebe. Odpuť nám, že tohoto daru nejsme hodni, že žijeme ve svých uzavřených skupinách a v této nerovnosti a rozdělení jsme spokojeni. Pane, prosíme, abys uspíšil příchod toho dne, kdy celá církev bude mít podíl na jednom lámání chleba. A zatímco na něj čekáme, dej, ať se stále více stáváme lidem formovaným Eucharistií ke službě světu. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Šestý den: Modlitbou posílení k činům

Jon 2,1-9	„U Hospodina je spása!“
Ž 67,1-7	„Kéž ti, Bože, lidé vzdají chválu.“
1 Tm 2,1-8	„... aby se konaly modlitby za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc...“
Mt 6,5-15	„Přijď tvé království. Staň se tvá vůle.“

Komentář

Vedle vytrvalého naslouchání apoštolskému učení, společenství a lámání chleba je čtvrtým znakem prvotní jeruzalémské církve život modlitby. Jako nezbytný zdroj moci a síly ji i dnes pociťují křesťané v Jeruzalémě tak jako všude jinde. Jejich svědectví nás dnes vyzývá, abychom hlouběji zkoumali to, jak čelíme projevům nespravedlnosti a nerovnosti v místě, kde se nacházíme. Ve všech těchto případech je to právě modlitba, která křesťanům dává moc, aby sloužili společně.

Jonáš dostává na své naléhavé modlitby odpověď v podobě neuvěřitelného vysvobození z břicha ryby. Jeho modlitba je upřímná, neboť vychází z vědomí vlastního hříchu, vyhýbání se Boží vůli: uprchl před Bohem, který jej povolal k tomu, aby prorokoval, a ocitl se na místě beznaděje. Zde Bůh odpovídá na jeho modlitby a zachraňuje jej, aby Jonáš mohl uskutečnit své poslání.

Žalm nás vyzývá k modlitbě, aby nad námi Bůh rozjasnil svou tvář – ne pro naše vlastní dobro, ale aby se jeho zákon šířil „mezi všemi národy“.

Apoštolská církev nám připomíná, že právě na modlitbě do značné míry závisí síla a způsobilost k působení a prorokování ve světě. Pavlův dopis Timoteovi nás zde nabádá k modlitbě zvláště za ty, kdo mají moc ve světě, abychom mohli společně žít důstojně a v míru. Modleme se za jednotu našich společností a zemí i celého lidstva v Bohu. Naše modlitba za jednotu v Kristu se dotýká celého světa.

Tento dynamický život modlitby vychází z toho, co Pán říkal svým učedníkům. V dnešním čtení z Matoušova evangelia slyšíme o modlitbě jako o „tajné“ moci, jejímž kořenem není okázalost či předvádění se, ale pokorné přiblížení Pánu. Ježíšovo učení je shrnuto v modlitbě Páně, a když se ji modlíme společně, tvoříme lid, který hledá Otcovu vůli a jeho království zde na zemi, jsme povoláni k životu odpuštění a smíření.

Modlitba

Bože, náš Otče, radujeme se, že ve všech časech, místech a kulturách nalézáme lidi, kteří se k tobě obracejí v modlitbě. Vzdáváme ti díky především za příklad a učení tvého Syna Ježíše Krista, který nám ukázal, jak máme v modlitbě toužit po příchodu tvého království. Nauč nás lépe se modlit společně se všemi křesťany, abychom si byli stále lépe vědomi toho, že nás ve všech radostech i strastech vedeš a povzbuzuješ skrze svého svatého Ducha. Amen.

Sedmý den: Žít víru ve vzkříšení

- Iz 60,1-3.18-22 „Své hradby budeš nazývat ‚Spása‘ a své brány ‚Chvála‘.“
 Ž 118,1.5-17 „Nezemřu, budu žít.“
 Ř 6,3-11 „Byli jsme křtem spolu s Kristem pohřbeni ve smrt, abychom...
 i my vstoupili na cestu nového života.“
 Mt 28,1-10 „Ježíš jim řekl: ‚Nebojte se.‘“

Komentář

První křesťané mohli vytrvale poslouchat učení apoštolů, být spolu, lámat chléb a modlit se především díky tomu, že žili z moci zmrtvýchvstalého Ježíše. Tato moc je stále živá a jeruzalémští křesťané jsou toho trvalým svědectvím. Ať už je provázejí jakékoliv nesnáze, ať je jejich situace sebepodobnější Getsemanům a Golgotě, vždy mají víru a vědí, že pravda o Ježíšově vzkříšení z mrtvých tvoří vše nové.

Světlo a naděje plynoucí ze Zmrtvýchvstání proměňuje vše. Jak předpovídá Izajáš, temnota se změní ve světlo, které vzejde nad všemi národy. Síla Zmrtvýchvstání září z Jeruzaléma, místa Pánova utrpení, a přivádí ke svému jasu všechny národy. To je nový život, v němž mizí násilí, kde vládne bezpečí ve spáse a chvále.

Žalm nám předkládá verše oslavující ústřední zkušenost křesťana, přechod ze smrti k životu. Je to trvalý projev nepomíjející Boží lásky. Přechod z hrůz smrti k novému životu je skutečností, která charakterizuje všechny křesťany, neboť, jak učí sv. Pavel, byli jsme křtem spolu s Kristem pohřbeni a s ním jsme i vstali z mrtvých. S Kristem jsme zemřeli a žijeme, abychom měli podíl na jeho vzkříšeném životě. Můžeme tak na svět pohlížet jinak – s lítostí, trpělivostí, láskou a nadějí, neboť přítomné nesnáze nejsou v Kristu nikdy posledním slovem. I jako rozdělení křesťané víme, že křest nás spojuje, abychom nesli kříž ve světle vzkříšení.

Tento vzkříšený život není pro evangelium jen pouhým pojmem nebo užitečnou myšlenkou, ale má pevné kořeny v události, která má svůj čas a prostor. Právě o ní hovoří, velmi lidsky a vroucně, evangelní úryvek. Zmrtvýchvstalý Pán posílá z Jeruzaléma pozdrav svým učedníkům do všech dějinných období a vyzývá je, aby ho beze strachu následovali. On sám kráčí před námi.

Modlitba

Bože, ochránce vdov, sirotek a cizinců ve světě, kde mnozí poznávají beznaděj. Vzkřísil jsi svého Syna, aby dal lidstvu naději a obnovil zemi. Posiluj a sjednocuj i nadále svou církev v zápase se silami smrti ve světě, kde násilí proti stvoření a lidstvu zatemňuje naději na nový život, který nabízíš. Prosíme o to ve jménu zmrtvýchvstalého Pána a v síle jeho Ducha. Amen.

Osmý den: Pověření službou smíření

- Gn 33,1-4 „Ezau se rozběhl k Jákobovi a objal ho... oba zaplakali.“
 Ž 96,1-13 „Říkejte mezi národy: Hospodin kraluje!“
 2 K 5,17-21 „Bůh nás smířil sám se sebou skrze Krista a pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření.“
 Mt 5,21-26 „Nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem.“

Komentář

Modlitby tohoto týdne nás přivedly na společnou cestu. Písmo nás vede a volá, abychom se navrátili ke svým křesťanským počátkům, k jeruzalémské apoštolské církvi. Pozorovali jsme u ní vytrvalost v naslouchání apoštolskému učení, ve společenství, v lámání chleba a v modlitbě. V závěru úvah o ideálu křesťanského společenství, jak nám jej předkládají Skutky 2,42, se vracíme zpět ke své vlastní situaci rozdělení, nespokojenosti, zklamání a nespravedlnosti. Jeruzalémská církev nám zde klade otázku: když nyní končíme Týden modliteb za jednotu křesťanů, k čemu jsme tady a teď povoláni?

Jeruzalémští křesťané však nabízejí i odpověď: jsme povoláni především ke službě smíření. Toto povolání vede ke smíření na mnoha úrovních a navzdory komplikovaným rozdílům. Modlíme se za jednotu křesťanů, aby se církev mohla stát znamením a nástrojem uzdravení politických i strukturálních rozdělení a nespravedlností. Modlíme se za spravedlivé a pokojné soužití židů, křesťanů a muslimů, za růst porozumění mezi lidmi všech vyznání i lidmi nevěřícími. Svou odezvu musí toto povolání ke smíření najít i v našem osobním a rodinném životě.

V textu z knihy Genesis jsou Jákob a Ezau představeni jako bratři, kteří se odcizili. K jejich smíření však dochází právě tehdy, když lze očekávat konflikt. Násilí a sklon k hněvu jsou odloženy stranou a bratři se setkávají se slzami v očích.

Pokud před Bohem vyznáme svou jednotu jako křesťané i jako lidé, vede nás to k chvalo zpěvu, ke slovům dnešního žalmu – díkůvzdání Hospodinu, který kraluje světu s láskou a spravedlností. Bůh chce v Kristu smířit se sebou všechny národy. Sv. Pavel, který o tom mluví v dnešním druhém čtení, oslavuje život smíření jako „nové stvoření“. Povolání ke smíření je povoláním k tomu, abychom Boží moci dovolili stvořit v nás všechno nové.

Znovu poznáváme, že tato „dobrá zpráva“ nás vede k tomu, abychom změnili svůj dosavadní život. V úryvku z evangelia sv. Matouše nás Ježíš upozorňuje, že nemůžeme přinášet své oběti na oltář s vědomím, že jsme odpovědní za rozdělení či nespravedlnost. Výzva k modlitbě za jednotu křesťanů je výzvou ke smíření a výzva ke smíření je výzvou k činům, i kdyby to mělo přerušit naše aktivity v církvi.

Modlitba

Bože pokoje, vzdáváme ti díky, že jsi nám poslal svého Syna Ježíše, abychom v něm mohli být smířeni s tebou. Daruj nám svou milost, abychom byli pravými služebníky smíření v našich církvích. Pomáhej nám, abychom sloužili smíření všech národů a zvláště ve Svaté zemi, v místě, kde boříš zeď rozdělení mezi lidmi a kde všechny sjednocuješ v těle Kristově, obětovaném na Kalvárii. Naplň nás láskou k druhým lidem, aby naše jednota sloužila smíření, které je tvým úmyslem s celým stvořením. Prosíme o to v síle Ducha. Amen.

Doplňující modlitební texty

Modlitba představitelů jeruzalémských církví

V recitaci jednotlivých částí se střídají tři osoby.

Nebeský Otče, vzdáváme ti dík a chválu za dar, kterým je pro nás tvůj jednorozený Syn Ježíš – jeho narození v Betlémě, působení po celé Svaté zemi, smrt na kříži i zmrtvýchvstání a nanebevstoupení. On přišel, aby zachránil tuto zemi i celý svět. Přišel jako Vládce pokoje.

Vzdáváme ti díky za všechny církve a farnosti ve světě, které se s námi dnes modlí za mír. Naše Svaté město a naše země mír velmi potřebují. Kéž ve tvém nepochopitelném tajemství a lásce ke všem lidem dokáže moc tvého vykoupení a pokoje překonat všechny překážky rozdělující kultury a náboženství a naplní srdce všech, kdo ti zde slouží, všeho lidu – izraelského i palestinského – i všech náboženství.

Pošli nám zodpovědné politické vůdce, kteří jsou skutečně odhodláni zasvětit svůj život úsilí o spravedlivý mír. Dej jim odvalu, aby podepsali mírovou smlouvu, která ukončí okupaci jednoho lidu druhým, přinese svobodu Palestincům, zajistí bezpečí Izraelcům a nás všechny osvobodí od strachu. Dej nám vůdce, kteří chápou, jak posvátné je tvé město, a otevřou je všem jeho obyvatelům – palestinským i izraelským – i celému světu.

V této zemi, kterou jsi sám posvětil, nás všechny osvobod' od hříchu nenávisti a zabíjení. Osvobod' od tohoto hříchu duše a srdce Izraelců i Palestinců. Dej svobodu lidem v Gaze, který je vystaven nekončícím zkouškám a hrozbám.

Důvěřujeme ti, náš nebeský Otče. Věříme, že jsi dobrý a tvá dobrota že zvítězí nad každým zlem války a nenávisti v naší zemi.

Prosíme o tvé požehnání zvláště pro děti a mladé lidi, aby jejich strach a obavy z konfliktu nahradilo štěstí a radost z míru. Prosíme také za staré lidi a postižené, kéž se jim dobře daří a mohou přispívat k budoucnosti této země.

Konečně prosíme i za uprchlíky, roztroušené kvůli tomuto konfliktu po světě. Bože, dej všem politikům a vládám, které jsou za ně odpovědné, moudrost a odvalu hledat vhodná a spravedlivá řešení. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen.

Učiň mě, Pane, nástrojem

(Modlitba připisovaná sv. Františkovi z Assisi; český text J. Hromádka)

Učiň mě, Pane, nástrojem,
ať zářím tvým pokojem.

Kde dusí nenávist, ať lásku vnáším,
kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším,
ať smírem spojuji, kde dělí hádky,
ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.

Ať vírou postavím hráz pochybnostem,
ať propast zoufalství překlenu mostem,
kde vládne temnota, ať světlo křesám,
se všemi smutnými ať v tobě plesám.

Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé,
víc než být potěšen, chci těšit jiné,

víc než být pochopen, druhé chci chápat,
víc než být milován, chci lásku dávat.

Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme,
kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné,
kdo bližním odpouští, sám milost pozná,
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.

Yarabba ssalami

(Palestina)

„Bože míru, vylij na nás svůj pokoj, Bože míru, naplň naše srdce pokojem.“

Kyrie eleison

(Melodie z hory Athos, Řecko)

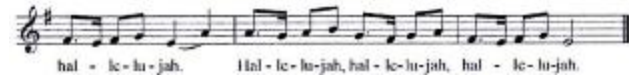
Alleluia

(Starobylá syrská liturgie)

Halle, hallelujah

(Sýrie)

Ekumenický život v Jeruzalémě

Právě z Jeruzaléma vyslal Ježíš své apoštoly, aby byli jeho svědky „až na sám konec země“ (Sk 1,8). Při plnění tohoto poslání poznali mnoho jazyků a civilizací a ve všech začali hlásat evangelium a slavit eucharistii. Křesťanský život a liturgie mohly v důsledku toho získat množství podob a výrazů, které se vzájemně obohacují a doplňují. Od nejranějších dob chtěly všechny tyto křesťanské tradice a církve být nablízku místní církvi v Jeruzalémě, místě zrození církve. Cítily potřebu založit společenství modlitby a služby v zemi, kde se rozvinuly dějiny spásy, a v místech, kde Ježíš žil, působil, trpěl a vstoupil do velikonočního tajemství své smrti a zmrtvýchvstání. Jeruzalémská církev se tak stala živým obrazem rozmanitosti a bohatství mnoha křesťanských tradic východu i západu. Každý návštěvník či poutník, který do Jeruzaléma přichází, je především zván k tomu, aby tyto rozmanité a bohaté tradice objevil.

V průběhu dějin a z mnoha různých důvodů se však tato nádherná rozmanitost stala také příčinou rozdělení. To je mnohem bolestnější právě v Jeruzalémě, kde se Ježíš modlil, „aby všichni byli jedno“ (J 17,21), kde zemřel, „aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno“ (J 11,52), a kde proběhly první Letnice. Zároveň je však třeba říci, že ani jeden z těchto rozdílů v Jeruzalémě nevznikl, ale byly sem přineseny již rozdělenými církvemi. Svůj díl odpovědnosti za rozdělení jeruzalémské církve proto nesou téměř všechny církve světa a jsou tedy vyzývány, aby spolu s místními společenstvími usilovaly o jednotu.

V současné době působí v Jeruzalémě třináct církví s biskupskou službou: Řecká pravoslavná církev, Latinská (katolická) církev, Arménská apoštolská církev, Syrská pravoslavná církev, Koptská pravoslavná církev, Etiopská ortodoxní církev, Řecká katolická (melchitská) církev, Maronitská (katolická) církev, Syrská katolická církev, Arménská katolická církev, Chaldejská (katolická) církev, Evangelická episkopální církev a Luterská evangelická církev. Vedle nich je v Jeruzalémě a ve Svaté zemi přítomno mnoho dalších církví nebo společenství: presbyteriáni, reformovaní, baptisté, evangelíci, letniční atd.

Celkem žije v Palestině a Izraeli asi 150-200 tisíc křesťanů, což představuje zhruba 1-2 % populace. Jejich velkou část tvoří arabsky mluvící Palestinci, ale v některých církvích existují také skupiny hebrejsky mluvících věřících, kteří chtějí zastupovat křesťanství a svědčit o něm v izraelské společnosti. Vedle toho existují také tzv. mesiánská shromáždění, která sdružují asi 4-5 tisíc věřících, většinou ale nejsou započítávána mezi křesťany.

Milníkem pro současný rozvoj ekumenických vztahů v Jeruzalémě se stala pouť papeže Pavla VI. do Svaté země v lednu roku 1964. Jeho setkání s konstantinopolským patriarchou Athenagorasem a jeruzalémským patriarchou Benediktem předznamenala počátek nového klimatu ve vztazích mezi církvemi. Od tohoto okamžiku se věci začaly vyvíjet novým směrem.

Další významná etapa nastala během první palestinské intifády koncem 80. let. V atmosféře nebezpečí, násilí, utrpení a smrti se církevní představitelé začali setkávat, aby společně uvažovali nad tím, co mohou a mají společně vyhlásit a také vykonat. Rozhodli se vydávat společná poselství a prohlášení a zahájit iniciativy v zájmu spravedlivého a trvalého míru.

Představitelé jeruzalémských církví od této doby vydávají každý rok společné poselství k Velikonocům a Vánocům i prohlášení a poselství k některým významným příležitostem. Dvě z nich si zasluhují zvláštní pozornost. V listopadu 1994 podepsali představitelé třinácti církví společné memorandum o významu Jeruzaléma pro křesťany a o právech, která z toho křesťanským společenstvím plynou. Od té doby se scházejí pravidelně téměř každý měsíc. Druhé, upravené prohlášení ke stejnému tématu vydali v září 2006.

Dosud nejvýznamnějším projevem této nové ekumenické pouti se stalo společné zahájení třetího tisíciletí na Náměstí jesliček v Betlémě v prosinci roku 1999. Představitelé i prostí věřící třinácti církví společně s poutníky z celého světa společně strávili odpoledne zpěvem, četbou Božího slova a modlitbou.

Dalším projevem vzrůstající spolupráce mezi místními církvemi i znamením jejich silné vazby s církvemi po celém světě se v roce 2006 stalo zbudování *Jeruzalémského ekumenického centra* (Jerusalem Inter-Church Centre), na němž se kromě místních společenství podílela i Světová rada církví a Rada církví Blízkého východu. Zároveň jde o vzácný nástroj sloužící růstu ekumenismu.

Díky spolupráci místních církví a Světové rady církví vznikl v roce 2002 *Program ekumenického doprovázení v Palestině a Izraeli* (Ecumenical Accompaniment Programme in Palestine and Israel). Sdružuje dobrovolníky z celého světa, kteří chtějí spolupracovat s Izraelci a Palestinci při zmírňování následků konfliktu a doprovázet je na místech konfrontace. Tato iniciativa nabízí další efektivní nástroj k posílení pout solidarity ve Svaté zemi i v církvích, z nichž dobrovolníci přicházejí.

V Jeruzalémě existují také mnohé další neformální ekumenické skupiny. Jedna z nich, *Ekumenický kruh přátel*, který se schází jedenkrát za měsíc, již téměř čtyřicet let připravuje pro město oslavu Týdne modliteb za jednotu křesťanů. Každý rok se jedná o významnou událost v životě místních církví.

Dalekosáhlé ekumenické důsledky má v Jeruzalémě, který je svatým městem pro židy, křesťany i muslimy, také dialog mezi náboženstvími. Zásahu na tom mají členové různých církví, kteří v něm úzce spolupracují a společně zakoušejí, jak důležité je překonat minulé neshody a spory a hledat nový společný jazyk, aby bylo možné svorně svědčit o evangelní zvěsti v postoji vzájemného respektu.

Ekumenismus je tedy v Palestině i Izraeli součástí každodenního života všech, i těch nejobyčejnějších křesťanů. Neustále zakoušejí, že jako pro nepočtenou menšinu žijící mezi věřícími dvou dalších monoteistických náboženství jsou pro ně solidarita a spolupráce životně důležité. Křesťanské školy, instituce a hnutí zcela přirozeně spolupracují napříč rozdíly mezi církvemi. Nabízejí tak své služby a vydávají společně svědectví. Všeobecně přijímanou skutečností se stala manželství mezi členy různých církví, vyskytují se téměř v každé rodině. Věřící tak uprostřed konfliktu a nestability sdílejí navzájem radosti i bolesti své i svých muslimských bratří a sester, s nimiž je poji společný jazyk, dějiny a kulturu a s nimiž jsou povoláni, aby budovali lepší společnou budoucnost. Křesťané jsou společně odhodláni spolupracovat s muslimskými i židovskými věřícími na přípravě dialogu a v úsilí o spravedlivé a trvalé řešení konfliktu, v němž bylo náboženství příliš často zneužito. Namísto role v konfliktu samotném je tedy právě náboženství povoláno přispět k jeho řešení.

Za zmínku také stojí, že jeruzalémská církev i nadále žije v politickém ovzduší, které v mnoha ohledech připomíná život prvokřesťanského společenství. Palestinští křesťané se stali nepočtenou menšinou, která – ačkoliv touží po svobodě, lidské důstojnosti, spravedlnosti, míru a bezpečí – musí čelit závažným výzvám ohrožujícím v mnoha směrech její budoucnost.

Navzdory všem těmto okolnostem se jeruzalémské církve obracejí ke svým bratřím a sestřím po celém světě s modlitbami k oktávu jednoty křesťanů a prosí je, aby se modlili s nimi a za ně, za naplnění všech tužeb po svobodě a důstojnosti a za ukončení všech druhů útlatku. Církev v modlitbě pozvedá svůj hlas k Bohu v očekávání a naději a prosí za sebe i za celý svět, abychom všichni mohli být jedno ve víře, svědectví a lásce.

Témata Týdne modliteb za jednotu křesťanů 1968–2011

V roce 1968 se začaly používat materiály připravované oficiálně a společně Komisí pro víru a řád Světové rady církví a Papežskou radou pro jednotu křesťanů.

- 1968 „Ke chvále jeho slávy“ (Ef 1,14)
To the praise of his glory / Pour la louange de sa gloire
- 1969 „Povolání ke svobodě“ (Ga 5,13)
Called to freedom / Appelés à la liberté
(Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)
- 1970 „Jsme spolupracovníci na Božím díle“ (1 K 3,9)
We are fellow workers for God / Nous sommes les coopérateurs de Dieu
(Přípravné setkání se konalo v klášteře v Niederaltaich, NSR.)
- 1971 „... a přítomnost Ducha Svatého“ (2 K 13,13)
... and the communion of the Holy Spirit / ... et la communion du Saint-Esprit
(Přípravné setkání se konalo v Bari, Itálie.)
- 1972 „Nové přikázání vám dávám“ (J 13,34)
I give you a new commandment / Je vous donne un commandement nouveau
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1973 „Pane, nauč nás modlit se“ (L 11,1)
Lord, teach us to pray / Seigneur, apprend-nous à prier
(Přípravné setkání se konalo v opatství Montserrat, Španělsko.)
- 1974 „Každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán“ (Fp 2,1-13)
That every tongue confess: Jesus Christ is Lord /
Que tous confessent: Jésus-Christ est Seigneur
(Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)

(V dubnu 1974 byl zaslán dopis členským církvím a jiným zainteresovaným stranám ohledně ustanovení místních skupin, které by se zapojily do přípravy brožury k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů. Jako první se tohoto plánu ujala australská skupina, která shromáždila přípravný materiál pro Týden modliteb v roce 1975.)

- 1975 „Boží záměr: vše v Kristu“ (Ef 1,3-10)
God's purpose: all things in Christ /
La volonté du Père: Tout réunir sous un seul chef, le Christ
(Materiál od australské skupiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1976 „Jsme povoláni stát se tím, čím jsme“ (1 J 3,2)
We shall be like him or, Called to become what we are /
Appelés a devenir ce que nous sommes
(Materiál z Karibské konference církví. Přípravné setkání se konalo v Římě, Itálie.)

- 1977 „Vytrváme spolu v naději“ (Ř 5,1-5)
Enduring together in hope / L'espérance ne déçoit pas
(Materiál z Libanonu, uprostřed občanské války.
Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1978 „Nejste již cizinci“ (Ef 2,13-22)
No longer strangers / Vous n'êtes plus des étrangers
(Materiál od ekumenického týmu v Manchesteru, Anglie.)
- 1979 „Každý ať slouží druhým k oslavě Boží“ (1 P 4,7-11)
Serve one another to the glory of God /
Soyez au service les uns des autres pour la gloire de Dieu
(Materiál z Argentiny. Přípravné setkání se konalo v Ženevě, Švýcarsko.)
- 1980 „Přijď tvé království“ (Mt 6,10)
Your kingdom come / Que ton règne vienne!
(Materiál od ekumenické skupiny z Berlína, NDR.
Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)
- 1981 „Tentýž duch – rozdílná obdarování – jedno tělo“ (1 K 12,3b-13)
One Spirit – many gifts – one body / Un seul esprit – des dons divers – un seul corps
(Materiál od Graymoor Fathers, USA. Přípravné setkání se konalo v Ženevě,
Švýcarsko.)
- 1982 „Ať všichni najdou domov v tobě, Pane“ (Ž 84)
May all find their home in you, O Lord /
Que tous trouvent leur demeure en Toi, Seigneur
(Materiál z Keni. Přípravné setkání se konalo v Miláně, Itálie.)
- 1983 „Ježíš Kristus – život světa“ (1 J 1,1-4)
Jesus Christ – the Life of the World / Jesus Christ – La Vie du Monde
(Materiál od ekumenické skupiny v Irsku. Přípravné setkání se konalo v Céligny
[Bossey], Švýcarsko.)
- 1984 „Povolání být jedno skrze kříž našeho Pána“ (1 K 2,2; Ko 1,20)
Called to be one through the cross of our Lord /
Appelés à l'unité par la croix de notre Seigneur
(Přípravné setkání se konalo v Benátkách, Itálie.)
- 1985 „Od smrti k životu s Kristem“ (Ef 2,4-7)
From death to life with Christ / De la mort à la vie avec le Christ
(Materiál z Jamajky. Přípravné setkání se konalo v Grandchamp, Švýcarsko.)

- 1986 „Budete mi svědky“ (Sk 1,6-8)
You shall be my witnesses / Vous serez mes témoins
(Materiál z Jugoslávie [Slovinsko]. Přípravné setkání se konalo v Jugoslávii.)
- 1987 „Sjednoceni v Kristu – nové stvoření“ (2 K 5,17–6,4a)
United in Christ – a New Creation / Unis dans le Christ – une nouvelle création
(Materiál z Anglie. Přípravné setkání se konalo v Taizé, Francie.)
- 1988 „Láska Boží zahání strach“ (1 J 4,18)
The love of God casts out fear / L'Amour de Dieu bannit la Crainte
(Materiál z Itálie. Přípravné setkání se konalo v Pinerolo, Itálie.)
- 1989 „Vytváření společenství: jedno tělo v Kristu“ (Ř 12,5-6a)
Building community: one body in Christ /
Bâtir la communauté: Un seul corps en Christ
(Materiál z Kanady. Přípravné setkání se konalo ve Whaley Bridge, Anglie.)
- 1990 „Aby všichni byli jedno... aby svět uvěřil“ (J 17)
That they all may be one... That the world may believe /
Que tous soient un... Afin que le monde croie
(Materiál ze Španělska. Přípravné setkání se konalo v Madridu, Španělsko.)
- 1991 „Chvalte Hospodina, všechny národy!“ (Ž 117; Ř 15,5-13)
Praise the Lord, all you nations! / Nations, louez toutes le Seigneur
(Materiál z Německa. Přípravné setkání se konalo v Rotenburg an der Fulda, NSR.)
- 1992 „Jděte... já jsem s vámi“ (Mt 28,16-20)
I am with you always... Go, therefore / Je suis avec vous... allez donc
(Materiál z Belgie. Přípravné setkání se konalo v Bruges, Belgie.)
- 1993 „Nesme ovoce Ducha pro jednotu křesťanů“ (Ga 5,22-23)
Bearing the fruit of the Spirit for Christian unity /
Pour l'unité: laisser mûrir en nous les fruits de l'Esprit
(Materiál ze Zairu. Přípravné setkání se konalo v Curychu, Švýcarsko.)
- 1994 „Rodina Boží: povoláná, aby byla jedné mysli a jednoho srdce“ (Sk 4,23-37)
The household of God: called to be one in heart and mind /
La maison de Dieu: Appelés à être un dans le coeur et dans l'esprit
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Dublinu, Irsko.)
- 1995 „Koinónia: společenství v Bohu a mezi sebou“ (J 15,1-17)
Koinonia: communion in God and with one another /
La koinonia: communion en Dieu et les uns avec les autres
(Přípravné setkání se konalo v Bristolu, Anglie.)

- 1996 „Hle, stojím přede dveřmi a tluču“ (Zj 3,14-22)
Behold, I stand at the door and knock / Je me tiens à la porte et je frappe
(Materiál z Portugalska. Přípravné setkání se konalo v Lisabonu, Portugalsko.)
- 1997 „Na místě Kristově vás prosíme: dejte se smířit s Bohem“ (2 K 5,20)
We entreat you on behalf of Christ, be reconciled to God /
Au nom du Christ, laissez-vous réconcilier avec Dieu
(Materiál ze Skandinávie. Přípravné setkání se konalo ve Stockholmu, Švédsko.)
- 1998 „Duch přichází na pomoc naší slabosti“ (Ř 8,14-27)
The Spirit helps us in our weakness / L'Esprit aussi vient en aide à notre faiblesse
(Materiál z Francie. Přípravné setkání se konalo v Paříži, Francie.)
- 1999 „Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid“ (Zj 21,1-7)
He will dwell with them as their God, they will be his peoples /
Dieu demeurera avec eux. Ils seront ses peuples et lui sera le Dieu qui est avec eux
(Materiál z Malajsie. Přípravné setkání se konalo v klášteře v Bose, Itálie.)
- 2000 „Pochválen buď Bůh... který nás v Kristu obdařil všim duchovním požehnáním“
(Ef 1,3-14)
Blessed be God who has blessed us in Christ /
Béni soit Dieu, qui nous a bénis en Christ
(Materiál z Blízkého východu. Přípravné setkání se konalo v La Verně, Itálie.)
- 2001 „Já jsem ta cesta, pravda i život“ (J 14,1-6)
I am the Way, and the Truth, and the Life / Je suis le chemin, et la vérité et la vie
(Materiál z Rumunska. Přípravné setkání se konalo v Casa de Odihna ve Vulcanu, Rumunsko.)
- 2002 „U tebe je pramen žití“ (Ž 36,6-10)
For with you is the fountain of life / Car chez toi est la fontaine de la vie
(Materiál CCEE a CEC. Přípravné setkání se konalo v Ottmaringu, NSR.)
- 2003 „Tento poklad máme však v hliněných nádobách“ (2 K 4,4-18)
We have this treasure in clay jars / Car nous avons ce trésor dans des vases d'argile
(Materiál církvi v Argentině. Přípravné setkání se konalo v Los Rubios, Španělsko.)
- 2004 „Svůj pokoj vám dávám“ (J 14,23-31)
My peace I give to you / Je vous donne ma paix
(Materiál z Aleppa v Sýrii. Přípravné setkání se konalo v Palermu, Sicílie.)
- 2005 „Kristus – jediný základ církve“ (1 K 3,1-23)
Christ, the one foundation of the church / Le Christ, unique fondement de l'Eglise
(Materiál ze Slovenska. Přípravné setkání se konalo v Piešťanech, Slovensko.)

- 2006 „Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“
(Mt 18,20)
Where two or three are gathered in my name, there I am among them /
Là où deux ou trois se trouvent réunis en mon nom, je suis au milieu d'eux
(Materiál z Irska. Přípravné setkání se konalo v Prosperous, hrabství Kildare, Irsko.)
- 2007 „I hluchým dává sluch a němým řeč“ (Mk 7,31-37)
He even makes the deaf to hear and the mute to speak /
Il fait entendre les sourds et parler les mute
(Materiál z Jižní Afriky. Přípravné setkání se konalo ve Faverges, Francie.)
- 2008 „V modlitbách neustávejte“ (1 Te 5,12a.13b-18)
Pray without ceasing / Priez sans cesse
(Materiál z USA. Přípravné setkání se konalo v Graymooru, Garrison, USA.)
- 2009 „Budou v tvé ruce jedním celkem“ (Ez 37,15-28)
That they may become one in your hand / Ils seront unis dans ta main
(Materiál z Koreje. Přípravné setkání se konalo v Marseilles, Francie.)
- 2010 „Vy jste toho svědky“ (L 24,48)
You are witnesses of these things / ... de tout cela, c'est vous qui êtes les témoins
(Materiál ze Skotska. Přípravné setkání se konalo v Glasgow, Skotsko.)
- 2011 „Sjednocení v učení apoštolů, společenství, lámání chleba a modlitbě“ (srv. Sk 2,42)
One in the apostles' teaching, fellowship, breaking of bread and prayer /
Unis dans l'enseignement des apôtres, la communion fraternelle,
la fraction du pain et la prière
(Materiál z Jeruzaléma. Přípravné setkání se konalo v Saydnaya, Sýrie.)

Několik klíčových dat z historie Týdne modliteb za jednotu křesťanů

- asi 1740 Ve Skotsku se objevují stoupenci letničního hnutí napojení na Severní Ameriku. Jejich obnovné snahy zahrnovaly společné modlitby všech církví za sebe navzájem.
- 1820 Rev. James Haldane Stewart uveřejňuje „Náměty pro všeobecné společenství křesťanů pro vylití Ducha“.
- 1840 Rev. Ignatius Spencer, konvertita k římskokatolické církvi, navrhuje vytvoření „Společenství modlitby za jednotu“.
- 1867 První Lambethská konference biskupů anglikánské církve podtrhuje v preambuli svého prohlášení důležitost modlitby za jednotu.
- 1894 Papež Lev XIII. podporuje zavedení Oktávu modliteb za jednotu v období Letnic.
- 1908 Na popud Rev. Paula Wattsona je zaveden „Oktáv jednoty církví“.
- 1926 Hnutí Víra a řád začíná vydávat „Podněty k Oktávu modliteb za jednotu křesťanů“.
- 1935 Abbé Paul Couturier z Francie doporučuje zavedení „Všeobecného týdne modliteb za křesťanskou jednotu“ na obecném základě modliteb za „jednotu, kterou chce Kristus, dosaženou tak, jak on chce.“
- 1958 „Unité Chrétienne“ z Lyonu ve Francii a Komise pro víru a řád Světové rady církví začínají spolupracovat na přípravě materiálu pro týden modliteb.
- 1964 Papež Pavel VI. a patriarcha Athenagoras I. se v Jeruzalémě společně modlí Ježíšovu modlitbu „Aby všichni byli jedno“ (J 17).
- 1964 Dekret II. vatikánského koncilu o ekumenismu zdůrazňuje, že modlitba je duší ekumenického hnutí, a vyslovuje se pro slavení týdne modliteb.
- 1966 Komise pro víru a řád Světové rady církví a Sekretariát pro podporu jednoty křesťanů (později přejmenovaný na Papežskou radu pro jednotu křesťanů) začínají s oficiální přípravou textu pro týden modliteb.
- 1968 První oficiální použití materiálu týdne modliteb připraveného Komisí pro víru a řád a Sekretariátem pro podporu jednoty křesťanů (nyní přejmenovaného na Papežskou radu pro jednotu křesťanů).
- 1975 Poprvé je pro týden modliteb použit jako základní text materiál připravený místní ekumenickou skupinou. Tento první text připravila skupina z Austrálie.

- 1988 Texty týdne modliteb jsou použity při inaugurační bohoslužbě Křesťanské federace Malajsie, která sdružuje hlavní křesťanské církve v zemi.
- 1996 Text připravený ve spolupráci s YMCA a YWCA.
- 2004 Je dosaženo dohody, že Komise pro víru a řád a Papežská rada pro jednotu křesťanů budou texty pro týden modliteb za jednotu křesťanů vydávat a rozšiřovat ve stejném formátu.
- 2008 Oslava stého výročí týdne modliteb za jednotu křesťanů – jeho předchůdce, Oktáv jednoty církve, se prvně slavil r. 1908.